

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.878A/2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
4485 / 11 JUN 2018
NR. _____

Domnului

Liviu-Nicolae DRAGNEA

Președintele Camerei Deputaților

2/2602/12.06.2018

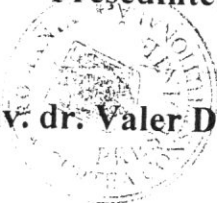
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (PL-x nr.553/2017).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 22 iunie 2018 (inclusiv, în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 4 iulie 2018.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

Președinte,

prof. univ. dr. Valer DORNEANU

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ROMÂNIA

Str. Batiștei, nr.25, sector 2, București
Tel: 021-310.38.86, Fax: 021- 310.36.16
E-mail: presedinte@scj.ro

**Înalta Curte de Casație și Justiție
Secțiile Unite**

**Hotărârea nr. 5
Ședința din 8 iunie 2018**

Sub președinția doamnei judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. c) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a întrunit pentru sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului de constituționalitate, înainte de promulgare, asupra Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (PL-x nr. 553/2017).

Sesizarea este legitimată constituțional de dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituția României și de prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd dreptul Înaltei Curți de Casație și Justiție de a sesiza Curtea Constituțională pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.

Din totalul de 115 judecători în funcție, au fost prezenți 77 judecători.

În urma dezbaterilor, deliberând, Secțiile Unite au hotărât să fie sesizată Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor articolului unic pct. 2 (art. 36 alin. 1), pct. 3 (art. 37 alin. 1), pct. 4 (art. 38 alin. 1), pct. 5 (art. 38¹) și pct. 10 (art. 97) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (PL-x nr. 553/2017), în raport cu art. 1 alin. (5) din

Constituție în componenta sa referitoare la calitatea legii, pentru următoarele considerente:

În conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, reflectată în Decizia nr. 61/2018 (publicată în M. Of. nr. 204 din 6 martie 2018), paragraful 107, *respectarea standardelor de claritate și predictibilitate a legii a devenit o cerință de rang constituțional. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate (de exemplu, Decizia nr. 562 din 19 septembrie 2017, publicată în M. Of. nr. 838 din 23 octombrie 2017, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în M. Of. nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în M. Of. nr. 579 din 16 august 2011 și Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în M. Of. nr. 53 din 23 ianuarie 2012). Totodată, instanța de control constituțional a constatat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în M. Of. nr. 116 din 15 februarie 2012 și Decizia nr. 445 din 16 septembrie 2014, publicată în M. Of. nr. 790 din 30 octombrie 2014). În mod concret, prin Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică, publicată în M. Of. nr. 123 din 19 februarie 2014, Curtea Constituțională a sancționat paralelismul legislativ, constatând încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție (paragrafele 111 și 113).*

De asemenea, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, reflectată în Decizia nr. 619/2016 (publicată în M. Of. nr. 6 din 4 ianuarie 2017), paragraful 40, *legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Referitor la cerințele de calitate, Curtea Constituțională a reiterat, în paragraful menționat, că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce*

previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează (Decizia nr. 183 din 2 aprilie 2014, publicată în M. Of. nr. 381 din 22 mai 2014, paragraful 23).

Cu privire la dispoziții similare, așa cum se relevă în Comunicatul Curții Constituționale din 30 mai 2018, „analizând criticile de neconstituționalitate intrinsecă referitoare la dispozițiile art. 2, 3, 4, 5, 6 și 8 din Legea privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate, Curtea a reținut neconstituționalitatea acestor norme din perspectiva clarității, a preciziei și a previzibilității, prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție. Dispozițiile legii supuse controlului, pe de o parte, reglementează soluții legislative contradictorii și, pe de altă parte, omit să reglementeze condiții esențiale privind aplicarea instituțiilor juridice nou create, împrejurări ce sunt de natură a genera confuzie și incertitudine cu privire la modul lor de interpretare și aplicare. Având în vedere că soluțiile legislative a căror neconstituționalitate punctuală a fost reținută constituie elemente esențiale ale reglementării actului normativ, Curtea a apreciat că viciile de neconstituționalitate afectează actul normativ, în întregul său, astfel încât a admis obiecțiile de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind măsurile alternative de executare a pedepselor privative de libertate este neconstituțională, în ansamblul său.”

În lumina jurisprudenței Curții Constituționale, din perspectiva clarității, a preciziei, a previzibilității și a coordonării legislației, dispozițiile articolului unic pct. 2 (art. 36 alin. 1), pct. 3 (art. 37 alin. 1), pct. 4 (art. 38 alin. 1), pct. 5 (art. 38¹) și pct. 10 (art. 97) nu întrunesc exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel:

■ Pct. 5, prin care este introdus art. 38¹, privește „regimul detenției la domiciliu.” Contrar denumirii („regimul detenției la domiciliu”) și contrar exigențelor constituționale privind previzibilitatea legii, art. 38¹ nu cuprinde o reglementare propriu-zisă a regimului detenției la domiciliu și a modalității de supraveghere a persoanei condamnate care execută pedeapsa prin detenție la domiciliu.

Unica dispoziție care privește regimul detenției la domiciliu este inclusă în art. 38¹ alin. (3), prin care se stabilește că prevederile art. 221 C. proc. pen. se aplică în mod corespunzător. Or, aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 221 C. proc. pen. nu se poate realiza în cursul executării pedepsei, conținutul dispozițiilor art. 221 C. proc. pen. fiind incompatibil cu domeniul executării pedepselor.

În primul rând, art. 221 C. proc. pen., care reglementează conținutul măsurii preventive a arestului la domiciliu, stabilește competențe pentru judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară și instanța investită cu judecarea cauzei, nici judecătorul de drepturi și libertăți

sau de cameră preliminară și nici instanța investită cu judecarea cauzei neputând prelua competențe în cursul executării pedepsei.

În al doilea rând, obligația prevăzută în art. 221 alin. (2) lit. a) C. proc. pen. - constând în prezentarea în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat - este intrinsec legată de existența unui proces penal pe rol, neputând fi dispusă în cursul executării pedepsei și neputând fi aplicată în mod corespunzător în cursul executării pedepsei.

În al treilea rând, înlocuirea cu măsura arestării preventive, reglementată în art. 221 C. proc. pen., nu poate fi aplicată în mod corespunzător în cursul executării pedepsei.

■ Pct. 5, cu referire la art. 38¹ alin. (1), exceptează de la executarea pedepsei prin detenție la domiciliu persoanele condamnate pentru fapte comise „cu violență.” Așa cum s-a susținut în Hotărârea nr. 2 din 26 aprilie 2018 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, referirea la faptele comise „cu violență” nu permite identificarea, în mod exact, a sferei faptelor exceptate de la executarea pedepsei prin detenție la domiciliu. Astfel, de exemplu, infracțiunea de tulburare a ordinii și liniștii publice prevăzută în art. 371 C. pen. se poate săvârși „prin violențe comise împotriva persoanelor sau bunurilor ori prin amenințări sau atingeri grave aduse demnității persoanelor”, iar referirea la fapte comise „cu violență” nu permite desprinderea unei concluzii clare privind includerea sau excluderea faptei prevăzute în art. 371 C. pen. în/din sfera excepțiilor. În cazul infracțiunii prevăzute în art. 371 C. pen., precum și în cazul tuturor infracțiunilor în conținutul cărora săvârșirea prin violență reprezintă o modalitate alternativă, nu rezultă cu claritate dacă numai săvârșirea în concret în modalitatea exercitării violențelor se include în sfera excepțiilor de la executarea pedepsei prin detenție la domiciliu sau dacă, pentru includerea în sfera excepțiilor, este suficient ca norma de incriminare reținută în încadrarea juridică să prevadă, ca modalitate alternativă, exercitarea violențelor.

Referirea la faptele comise „cu violență” se regăsește și la pct. 2 (art. 36 alin. 1), pct. 3 (art. 37 alin. 1) și pct. 4 (art. 38 alin. 1), textele menționate fiind criticabile sub aspectele anterior invocate.

■ Pct. 5, cu referire la art. 38¹ alin. (2), stabilește că „prevederile alin. (1) se aplică și persoanelor condamnate care mai au de executat 18 luni până la împlinirea fracției minime obligatorii pentru liberarea condiționată din pedeapsa inițială a închisorii mai mare de un an.”

Sub un prim aspect, din referirea la aplicarea „prevederilor alin. (1)” nu rezultă, cu claritate, dacă persoanele condamnate pentru fapte comise „cu

violență” sunt exceptate sau nu sunt exceptate de la beneficiul dispozițiilor art. 38¹ alin. (2).

Sub un al doilea aspect, art. 38¹ alin. (2) nu furnizează elemente suficiente cu privire la modul de calcul al fracției minime obligatorii pentru liberarea condiționată, în sensul că nu se precizează care este influența dispozițiilor art. 55¹ referitoare la „compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare” asupra calculului fracției minime obligatorii.

Sub un al treilea aspect, art. 38¹ alin. (2) nu reglementează situația persoanelor care au de executat mai puțin de 18 luni până la împlinirea fracției minime obligatorii pentru liberarea condiționată (de exemplu, persoanele condamnate la pedeapsa închisorii de 1 an și 6 luni).

Sub un al patrulea aspect, plasarea persoanelor condamnate în detenție la domiciliu, cu 18 luni înainte de împlinirea fracției de pedeapsă, reconfigurează instituția liberării condiționate, fără ca legiuitorul să fi realizat minime modificări în Codul penal, de natură să asigure corelarea legislației. Astfel, de exemplu, în art. 100 alin. (1) lit. b) C. pen. se prevede că „liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis.” Practic, în conformitate cu dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. b) C. pen., persoana care se află în executarea pedepsei prin detenție la domiciliu nu poate beneficia de liberarea condiționată.

■ Pct. 10 (art. 97) modifică procedura de acordare a liberării condiționate, în contradicție cu dispozițiile art. 587 C. proc. pen. Astfel, prin dispozițiile art. 97, în forma modificată, competența de a dispune liberarea condiționată este atribuită judecătorului de supraveghere a privării de libertate, iar prin dispozițiile art. 587 C. proc. pen., nemodificate, liberarea condiționată este menținută în competența instanței (judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere). Prin modificarea dispozițiilor art. 97 din Legea nr. 254/2013 și menținerea dispozițiilor art. 587 C. proc. pen. se creează un paralelism legislativ, încălcându-se art. 1 alin. (5) din Constituție.

Prin urmare, dispozițiile articolului unic pct. 2 (art. 36 alin. 1), pct. 3 (art. 37 alin. 1), pct. 4 (art. 38 alin. 1), pct. 5 (art. 38¹) și pct. 10 (art. 97) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (PL-x nr. 553/2017), prin neclaritate și imprecizie, prin omisiunea legiuitorului de a reglementa regimul detenției la domiciliu, precum și prin necorelările și paralelismele de reglementare în materia liberării condiționate, încalcă standardele de claritate, precizie, previzibilitate și coordonare a legislației consacrate în jurisprudența Curții Constituționale.

În consecință, pentru considerentele de mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite

HOTĂRĂȘTE

Sesizarea Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra aspectelor de neconstituționalitate cuprinse în Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (PL-x nr. 553/2017).

Anexăm în copie tabelele cu semnături.

Președinte
Judecător Iulia Cristina Tarcea

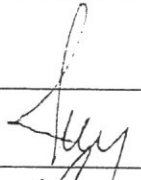
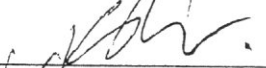
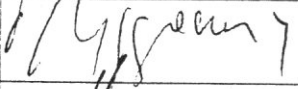
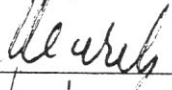
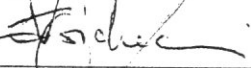

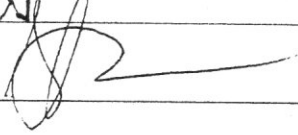
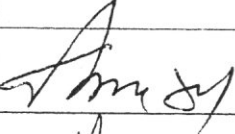

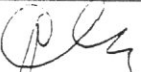

Prim magistrat asistent
Aneta Ionescu

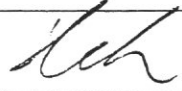
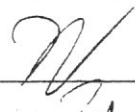

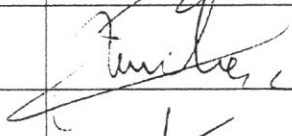
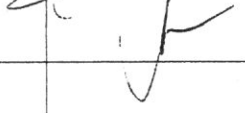
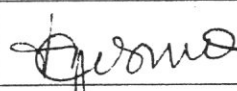
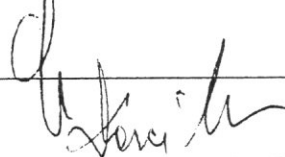
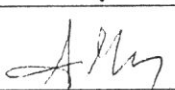
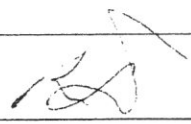
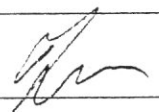

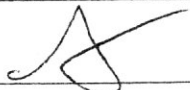
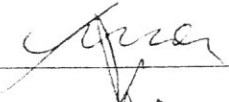
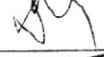

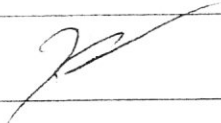
**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECȚII UNITE**

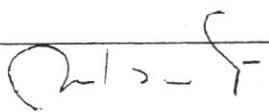
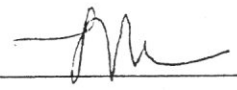

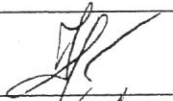
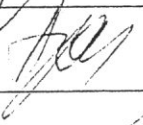
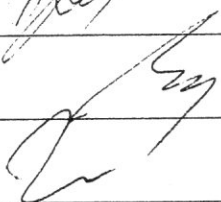
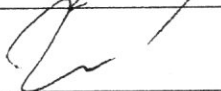
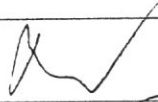
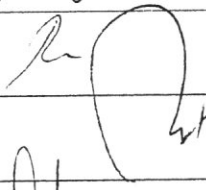
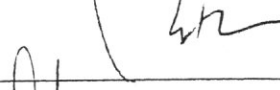
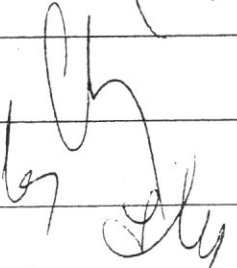
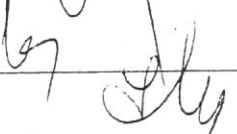
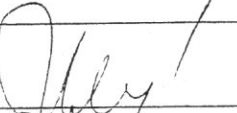
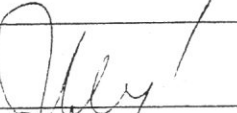

Sedința din data de 08 iunie 2018, orele 12:30

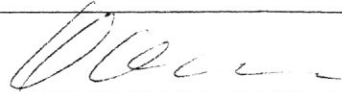
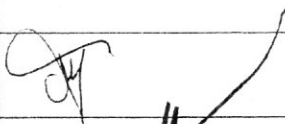
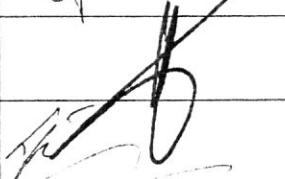
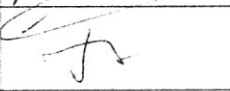

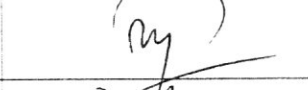

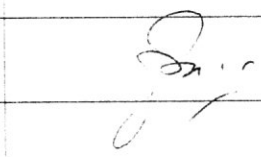
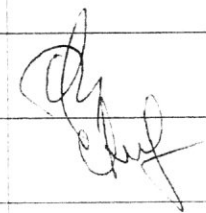
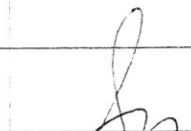
Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Semnătura
1.	TARCEA IULIA CRISTINA	
2.	BOGASIU GABRIELA ELENA	
3.	DRAGOMIR ILIE IULIAN	
4.	CURELEA LAVINIA	
5.	VOICHECI EUGENIA	
6.	POPESCU MIRELA SORINA	
7.	BARBĂ IONEL	
8.	ALEXANDRESCU ANCA MĂDĂLINA	
9.	ARGHIR GEANINA-CRISTINA	
10.	BACIU MONA MAGDALENA	
11.	BÎRSAN GABRIELA VICTORIA	
12.	BOGDAN IOANA	
13.	BREHAR PAULINA LUCIA	
14.	BUDĂ MARIAN	
15.	BURNEL OANA	
16.	CANACHEU CLAUDIA MARCELA	

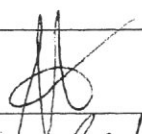
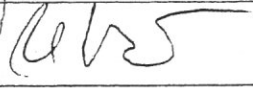

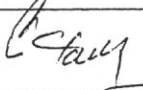
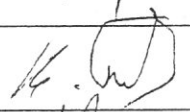
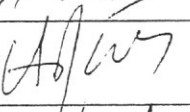
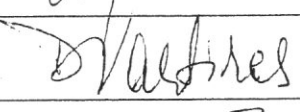

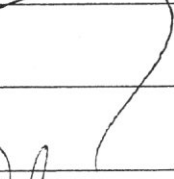
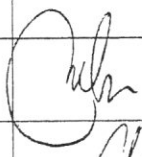
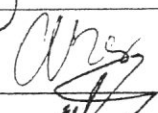
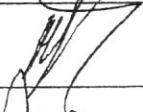
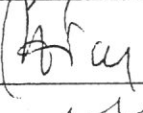

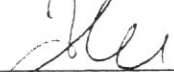

17.	CERBU SILVIA	
18.	CÎRNARU SIMONA ELENA	
19.	CÎRNU IULIA MANUELA	
20.	COBZARIU MARICELA	
21.	CONDOIU MINODORA	
22.	CONSTANDA ANDREIA LIANA	
23.	CONSTANTINESCU MARIANA	
24.	CORBU CORINA ALINA	
25.	COSMA RODICA	
26.	COSMA VIORICA	
27.	CRISTESCU SIMONA LALA	
28.	DASCĂLU LAVINIA	
29.	DĂNĂILĂ VERONICA MAGDALENA	
30.	DINU FLORENTINA	
31.	DOLACHE ILEANA IZABELA	
32.	DORIN RODICA	
33.	DRAGNE ANGELA	
34.	DRAGOMIR FLORENTINA	
35.	DRĂGUȚ FLORENTIN SORIN	
36.	DUMINECĂ VIRGINIA FLORENTINA	

37.	DUȚĂ RUXANDRA MONICA	
38.	ENCEAN SIMONA DANIELA	
39.	ENESCU DAN ANDREI	
40.	EPURE CONSTANTIN	
41.	FARMATHY GHEZA ATTILA	
42.	FILIPESCU VIRGINIA	
43.	FLORESCU GEORGE BOGDAN	
44.	FOITOȘ MARIUS DAN	
45.	GHERASIM ADRIANA ELENA	
46.	GRĂDINARU DANIEL	
47.	GRĂDINARU IANINA BLANDIANA	
48.	GRECU MĂDĂLINA ELENA	
49.	GRIGORAȘ NINA ECATERINA	
50.	HÎNCU CEZAR	
51.	HRUDEI MARIA	
52.	IANCU ANA HERMINA	
53.	ILIE CARMEN MARIA	
54.	ILIE GHEORGHE AUREL	
55.	ILIE IOANA ALINA	
56.	ION EUGENIA	

57.	IONESCU MARIUS IONEL	
58.	ISAILĂ MĂRIOARA	
59.	IVANOVICI LAURA MIHAELA	
60.	LEFTERACHE VALERIA LAVINIA	
61.	MACAVEI SÂNDEL LUCIAN	
62.	MACAVEI SORINELA ALINA	
63.	MARCHIDAN ANDREEA	
64.	MARIN EUGENIA	
65.	MATEI IONUȚ MIHAI	
66.	MĂIEREANU IULIANA	
67.	MERA LUCIANA	
68.	MIHĂIANU COSMIN HORIA	
69.	MOGLAN RALUCA	
70.	NĂSTASE TATIANA GABRIELA	
71.	NĂSTASIE VERONICA	
72.	NEGRILĂ GEORGETA CARMEN	
73.	NENIȚĂ SIMONA CRISTINA	
74.	NESTOR BEATRICE IOANA	
75.	NICOLAE ADINA GEORGETA	
76.	NIȚU PETRONELA IULIA	

77.	OANA CRISTIAN DANIEL	
78.	PANTEA C. PAULA	
79.	PARASCHIV MIHAELA	
80.	PĂTRAȘCU HORAȚIU	
81.	PĂUN LUIZA MARIA	
82.	PIETREANU SIMONA GINA	
83.	PISTOL ȘTEFAN	
84.	POLIȚEANU MIRELA	
85.	POPA RODICA AIDA	
86.	POPA ROXANA	
87.	POPOIAG ELENA CARMEN	
88.	PUȘCAȘIU EUGENIA	
89.	ROG LUCIA TATIANA	
90.	RUS ALEXANDRA IULIANA	
91.	RUS ANDREI CLAUDIU	
92.	RUSU AURELIA	
93.	SECREȚEANU ADRIANA FLORINA	
94.	SEVERIN DANIEL GHEORGHE	
95.	STĂNIȘOR DENISA ANGELICA	
96.	SUSANU RODICA	

97.	ŞELARU VALENTIN HORIA	
98.	ŞERBAN LEONTINA	
99.	TĂBÂRCĂ MIHAELA	
100.	TEAU CARMEN TRĂNICA	
101.	TRESTIANU VIORICA	
102.	ȚĂNDĂREANU NICOLETA	
103.	ȚĂNDĂRESCU BIANCA ELENA	
104.	ȚUCA ALINA IULIANA	
105.	VARTIRES DANA IARINA	
106.	VASILE FRANCISCA MARIA	
107.	VĂLEANU PETRONELA CRISTINA	
108.	VIȘAN LILIANA	
109.	VIȘAN MIRELA	
110.	VIȘOIU EMILIA CLAUDIA	
111.	VLAD DECEBAL	
112.	VOICU RODICA FLORICA	
113.	VRABIE VALENTINA	
114.	VRÎNCEANU ROMANIȚA ECATERINA	
115.	ZAHARIA RODICA	

ROMANIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013
privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate
dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) participă la ședințele comisiei pentru liberare condiționată;”

2. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – (1) Regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate pentru fapte comise cu violență la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani.”

3. La articolul 37, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) Regimul semideschis se aplică inițial persoanelor condamnate pentru fapte comise fără violență la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani, respectiv persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani pentru fapte comise cu violență.”

4. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Regimul deschis se aplică inițial persoanelor condamnate pentru fapte comise cu violență la pedeapsa închisorii de cel mult un an, respectiv pentru fapte comise fără violență la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani.”

5. După articolul 38 se introduce un nou articol, art. 38¹, cu următorul cuprins:

„Regimul detenției la domiciliu

Art. 38¹. – (1) În cazul persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de până la un an executarea pedepsei se realizează prin detenție la domiciliu, cu excepția persoanelor condamnate pentru fapte comise cu violență.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și persoanelor condamnate care mai au de executat 18 luni până la împlinirea fracției minime obligatorii pentru liberarea condiționată din pedeapsa inițială a închisorii mai mare de un an.

(3) Prevederile art. 221 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

6. La articolul 39, alineatele (16) și (17) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(16) Contestația se judecă în prezența persoanei condamnate. Persoana condamnată poate renunța în scris la prezența sa, caz în care contestația se judecă în absența persoanei condamnate. La solicitarea instanței persoana condamnată este adusă la judecată chiar dacă aceasta a renunțat la prezență.

(17) Asistența juridică este obligatorie. Dacă persoana condamnată nu își desemnează un avocat va fi desemnat un avocat din oficiu. Avocatul ales sau desemnat din oficiu pune concluzii. În cazul în care reprezentantul administrației penitenciarului participă la judecată acesta pune concluzii.”

7. La articolul 68, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Persoanele condamnate au dreptul de a participa, în condițiile legii, la înhumarea sau incinerarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică.”

8. După articolul 80 se introduce un nou articol, art. 80¹, cu următorul cuprins:

**„Dreptul
de a participa
la ceremonia
funerară**

Art. 80¹. – (1) Permisivitatea de ieșire din penitenciar se acordă pentru participarea pe teritoriul țării, a persoanei condamnate la înhumarea sau incinerarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică.

(2) Solicitarea pentru ieșirea din penitenciar pentru cazul prevăzut la alin. (1) va fi însoțită de precizarea, de către deținut, a locului din țară unde urmează să se deplaseze și a itinerarului urmat. Verificările privind existența cazului de deces invocat în cererea de acordare a permisivității de ieșire se efectuează de conducerea penitenciarului, în cel mult 24 de ore de la formularea cererii. Dacă verificările nu se finalizează în termenul de 24 de ore, permisivitatea va fi acordată.

(3) Permisivunea de ieșire din penitenciar pentru cazul prevăzut la alin. (1) se acordă, pe o durată de cel mult 5 zile, tuturor persoanelor condamnate. Conducerea penitenciarului va asigura pază pe toată durata permisiunii de ieșire pentru condamnatul cu privire la care apreciază că prezintă un pericol pentru ordinea publică în cazul ieșirii din penitenciar.

(4) Formularea cu rea-credință de cereri pentru cazul prevăzut la alin. (1) constituie abatere disciplinară foarte gravă.”

9. La articolul 96 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) în cazul elaborării de lucrări științifice publicate sau invenții și inovații brevetate, se consideră 20 de zile executate, pentru fiecare lucrare științifică sau invenție și inovație brevetate.”

10. La articolul 97, alineatele (1), (2), (10), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 97. – (1) Liberarea condiționată se dispune prin încheiere de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate la propunerea comisiei pentru liberare condiționată, la cererea persoanei condamnate, potrivit procedurii prevăzute în prezentul articol.

(2) Comisia pentru liberare condiționată este alcătuită din directorul penitenciarului, care este și președintele comisiei, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială și un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune competent potrivit legii în circumscripția căruia se află penitenciarul. Secretariatul comisiei se asigură de către șeful serviciului evidență din penitenciarul respectiv.

.....
 (10) Procesul-verbal prevăzut la alin.(6), împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în acesta, se înaintează judecătorului de supraveghere a privării de libertate, iar procesul-verbal se comunică de îndată persoanei condamnate.

(11) În cazul în care comisia pentru liberare condiționată constată că persoana condamnată nu întrunește condițiile pentru a fi liberată condiționat, în procesul-verbal întocmit potrivit alin. (6) fixează un termen pentru reexaminarea situației acesteia, care nu poate fi mai mare de un an. În cazul în care cererea de liberare condiționată este formulată înainte de îndeplinirea condiției privind îndeplinirea fracțiunii prevăzute de Codul penal, iar perioada rămasă de executat până la împlinirea acestei fracțiuni este mai mare de un an, termenul stabilit de comisie va fi data împlinirii fracțiunii prevăzute de Codul penal. În cazul în care perioada rămasă de executat până la împlinirea acestei fracțiuni este mai mică de un an, termenul fixat de comisie poate depăși data împlinirii fracțiunii prevăzute de Codul penal, dar nu poate fi mai mare de un an. Încheierea de respingere a liberării condiționate poate fi atacată cu contestație la judecătoria în circumscripția căreia se află penitenciarul de către persoana condamnată în termen de 5 zile de la comunicare.

.....
 (13) În vederea soluționării contestației privind respingerea liberării condiționate instanța de judecată poate consulta dosarul individual al persoanei condamnate sau poate solicita copii ale actelor și documentelor din acesta.”

11. La articolul 99 alineatul (1), litera e) se abrogă.

12. La articolul 100, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 100. – (1) Constituie abateri disciplinare foarte grave fapta prevăzută la art. 80¹ alin. (4), încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 81 lit. a) – c) și la art. 82 lit. a) – p), precum și determinarea cu intenție a altei persoane condamnate să săvârșească fapta prevăzută la art. 80¹ alin. (4) sau una dintre faptele prevăzute la art. 82 lit. a) – p), precum și încălcarea altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri foarte grave în alte acte normative.”

13. La articolul 110, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele arestate preventiv au dreptul, în aceleași condiții ca și persoanele condamnate, de a participa la înhumarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică. Nu beneficiază de acest drept persoanele arestate preventiv pentru participarea la săvârșirea faptei care a produs decesul pentru care se solicită permisiunea de ieșire din arest.

(1²) Pe durata învoirii sunt interzise contactarea sau purtarea de discuții cu orice persoană implicată, în orice calitate, în cauza în care s-a dispus arestarea preventivă, precum și orice acțiune care ar duce la îngreunarea, tergiversarea sau zădărnicierea urmăririi penale. Încălcarea acestei interdicții constituie abatere disciplinară foarte gravă.”

14. La articolul 162, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele internate au dreptul, în aceleași condiții ca și persoanele condamnate, de a participa la înhumarea sau incinerarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică.”

15. Articolul 171 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Învoirea din motive umanitare

Art. 171. – Învoirea din motive umanitare se poate acorda pentru soluționarea unor probleme sociale, medicale sau pentru sprijinirea familiei, precum și în caz de calamitate.”

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României,
cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția
României, republicată.*

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.